

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἔΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9ος

Ἐν Ἀθῆναις, 17 Ἀυγούστου 1902

Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 33

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια τῆς σελ. 252.)

Τὴν νύκτα ἐκείνην, ὁ Βαλεντίνος εἶδεν ὄνειρα θριαμβευτικά. Εἶδεν ὅτι παρήλαυνεν ἑξίππος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συντάγματος του, εἰς ἓνα ὠραῖον ἰσπανικὸν ἵππον, τοῦ ὁποῖου ἡ χαίτη καὶ ἡ οὐρὰ ἤγχιζαν τὸ ἔδαφος, καὶ ὅτι ἔχαίρετα διὰ τοῦ ξίφους του, μὲ ἀπαράμιλλον χάριν, τὰς κυρίας τῆς αὐλῆς, αἱ ὁποῖαι συνηθροίσθησαν διὰ νὰ τον θαυμάσουν.

Εἶδεν ἀκόμη, ὅτι ἔκαμνεν ἔφοδον κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, ὅτι διέσπα τὰς τάξεις τῶν ἐχθρῶν μὲ τοὺς χιλιούς ἵππους του καὶ ὅτι τοὺς κατετρόπωνε. Διότι, ὡς υἱὸς εὐγενοῦς οἰκογενείας, δὲν εἶχε μόνον ματαιοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ φιλοδοξίαν πολεμικήν.

... Μόλις ἔφθασαν εἰς τὴν Κουρτίλλην, ὁ βαρῶνος Κερκὼ καὶ οἱ δύο του ἀκόλουθοι ἀνεγνώρισαν ἀμέσως τὸ καπηλεῖον τοῦ Βασιλικοῦ Τυμπάνου ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν ὀργάνων, τῶν ἄσμάτων καὶ τῶν γελῶτων, ὁ ὁποῖος ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ περιφρῶν ἐκεῖνο κατὰστημα. Πολυάριθμοι ἄμαξαι, περιμένονσαι ἀπέξω, ἐμχρτύρουν ὅτι τῶνται καὶ ἡ ἀριστοκρατία μετέβαινεν εἰς τοῦ Ραμπουνᾶ, διὰ νὰ διασκεδάσῃ μετὰ τῶν ἄλλων. Παρὰ τὴν θύραν, συνήντησαν ἓνα βιολιστὴν, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκεν εἰς τοὺς χάγηνδες τὰ ἄσματα τῆς ἡμέρας. Ἀνεβασμένος εἰς τὴν ἐξέδραν του, ὑπὸ τὴν σκέπην πελωρίας ἐρυθρᾶς ὀμβρέλλας, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς διηύθυνε τὸν αὐτοσχέδιον χορὸν, ὁ ὁποῖος κατεγίνετο νὰ μάθῃ ἓνα ἥχον ἀπὸ κάποιον κωμικὸν μελόδραμα τῆς ἐποχῆς. Ἐκαμνε μεγάλο χάχ, ἐκρατοῦσε ἤτὲν χρόνον μὲ ὄλον του τὸ σῶμα, μὲ τὰς χεῖρας, μὲ τοὺς πό-

δας, μὲ τὸ καπέλον, μὲ τὸ βιολί, ἐν ᾧ οἱ μαθηταὶ του ἐξελαρυγγίζοντο :

Ὁλαλά ! ὀλαλά !

Τὰ κορίτσια εἶνε τρελλὰ.

Τὰ «νέα λαϊκὰ ἄσματα» ἦσαν τυπωμένα εἰς φυλλάδιον, καὶ ὁ μουσικοδιδάσκαλος τὰ ἐπωλοῦτε μίαν πεντάραν τὸ ἓνα· αὐτὸ ἀπετέλει τὴν ἀμυγδὴν τῆς διδασκαλίας του.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ νὰ ξεκουράζωνται οἱ πελάται του, ὁ βιολιστὴς τοὺς ἔκαμνεν ἄλλου εἶδους μάθημα.

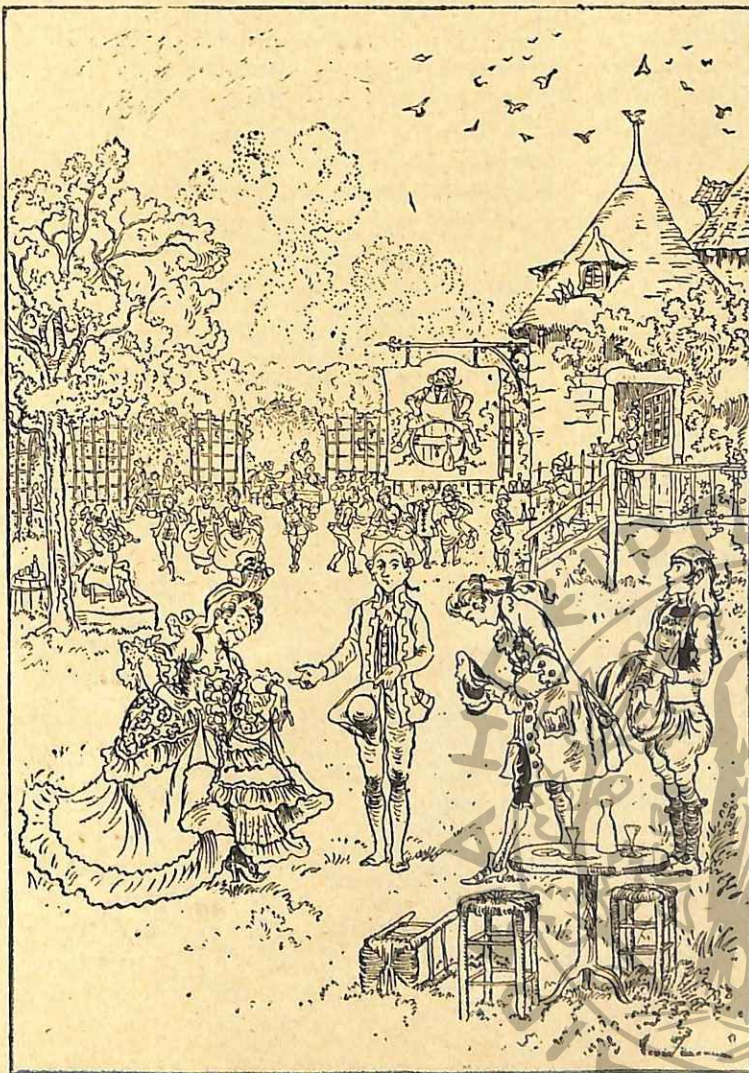
— Εἰμπορεῖ νὰ μου εἰπῇ κανεὶς, ἐφώναζε μὲ στόμνον, ποῖες νότες τρώνονται; Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἔμεναν ἄφωνοι, ἐκείνος ἐξηκολούθει :

— Τὸ μὴ καὶ τὸ λά, ἀγαπητοί μου, διότι εἶνε . . . μ ἡ λ ἂ ! Ἀλλὰ ποῖος εἰξεύρει νὰ μου εἰπῇ ποία εἶνε ἡ ὑψηλότερα πόλις τοῦ κόσμου ; . . . Ὁ ἀμαθέστατος γεωγράφος ! Εἶνε ὁ Πύργος ! . . Ἀλλὰ σύ, φίλε μου, προσέθετεν ἀποτόμως, ἐγγίζων μὲ τὸ τόξον τοῦ βιολιοῦ του τὴν μύτην τοῦ Γιαννιοῦ, σύ φίλε μου, ποῦ

βλέπω, ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων σου, ὅτι πρὸ ὀλίγου κατήλθεις ἀπὸ τὴν σελήνην, εἰμπορεῖς νὰ μού το εἰπῇς πότε ὁ ἄρτος γίνεσθαι θεός ; . . — Καὶ ἐπειδὴ ὁ Γιαννιὸς οὔτε τὴν ἐρώτησιν ἐνόησεν, οὔτε ἀπάντησιν εἶχε νὰ δώσῃ, — Ἀνέστη ! ὑπέλαβεν ὁ λογοπαίκτης· ὁ ἄρτος γίνεσθαι θεός, ὅταν γίνῃ ἐώλος (Ἄϊολος.)

Ἐκρηξίς γέλωτος ἐπεδύχθη τὸ φρικῶδες λογοπαίγνιον, ἐν ᾧ ὁ Γιαννιὸς νομίσας ὅτι τον περιπαίζου, ἔσπευσε νὰ πομπικρυνθῇ τὸ ταχύτερον, ὄχι χωρὶς νὰ μοιράσῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὀλίγους γρόνθους . .

Ἐν τούτοις, ζῶηροὶ ἥχοι βιολίων καὶ αὐλῶν προσέκλυσαν τὸν Βαλεντίνον εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐχόρευαν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οἱ νέοι τοῦ συρμοῦ ἐσοφίσθησαν νὰ πηγαίνουν καθὲς Κυριακὴν εἰς τὰ καπηλεῖα, διὰ νὰ χορεύουν μὲ τὰ κορίτσια τῶν πρостаίων καὶ πολὺ γρήγορα αἱ νεαροὶ ράπτρια, αἱ πλύν-

• Προχωρεῖ, λέγει τὸνομά του, ὑποκλίνεται... » (Σελ. 258 στ. α.)

Ἀνεγνώρισαν, τὸ μέγα σφάλμα τῶν ἀλλ' ἦτο ἀργά, καὶ ἡ τιμωρία τοῦ ἐξογκωθέντος Ἑλικῶνος τὰς ἐνθούσιον. Τὸ ζῶον κατ' ἐργήσῃ νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ σειρά των.

Ἀληθῶς μετ' ὀλίγον τὰς μετεμώρφωσαν οἱ θεοὶ εἰς ὄρνεα. Εἰς τὴν στέγην τοῦ πατρικοῦ ἀνακτόρου, αἱ κόραι τοῦ Πιέρου, χωρὶς νὰ τανύσουν τὰ μιστὰ πτερὰ των, ἀπέθανον ἀπὸ λύπην.

Τῆς Μεγάλης Μακεδονίας τὰ τέκνα μόνον μὲ θεοὺς ἠδύναντο νὰ συγκριθῶσι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΝΙΚΟΣ Γ. ΔΑΜΑΣΚΟΣ
Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Τρεμοσύνον Ἀστέρι
εἰς τὸν 7ον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ὁ βούβαλος δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ φύσῃ τὴν θέσιν του. Ἰσάμενος ἀπέναντι τῆς σχεδίας, ὡσφραίνετο ἀπλήστως τὸν ἀέρα, χωρὶς νὰ προαισθάνεται διόλου τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διέτρεχε. Ἐπειδὴ δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τον σκοπεύσουν εἰς τὴν καρδίαν, ἔπρεπε νὰ τον σκοπεύσουν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦτο ἔκαμεν ὁ Μόξ Οὐμπέρ, μάλιστα ἐβεβαίωθη ὅτι ἡ ἀπόστασις ἦτο κατάλληλος.

Ὁ πυροβολισμὸς ἀντήχησεν, ἡ οὐρά τοῦ ζώου περιστράφη ὅπισθεν τῶν καλῶν. Ἐπώδυνος μυκηθμὸς διέσχισε τὸν ἀέρα, πολὺ διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν συνήθη μυκηθμὸν τῶν βουβάλων, — ἀπόδειξις ὅτι εἶχε πληγωθῇ θανάσιμως.

Ἐτελείωσεν! ἀνέκραξεν ὁ Μόξ Οὐμπέρ θριαμβευτικῶς.

Τῶντι, δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ πυροβολήσῃ καὶ ὁ Τζῶν Κόρτ, καὶ οἰκονομεῖτο οὕτω τὸ δεύτερον φυσίγιον. Τὸ ζῶον κατέπεσεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλῶν καὶ ἐκατρακύλησεν ἕως τὴν βᾶσιν τῆς ὄχθης, ἐξακοντίζον ρύακα αἵματος, ὁ ὁποῖος ἐκοκλίνισεν ἐκεῖ εἰς τὴν ἀκραν τὸ διαυγὲς ὕδωρ τοῦ ρίου Γιοζάουζεν.

Διὰ νὰ μὴ χαθῇ τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο θῆραμα, ἡ σχεδιά διηρθύθη πρὸς τὸ μέρος, ὅπου κατέκειτο τὸ ζῶον, καὶ ὁ ὁδηγὸς ἠτοιμάσθη νὰ το διαμελίσῃ ἐπὶ τόπου διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τὰ χρήσιμα μόνον τέμματα.

Οἱ δύο φίλοι ἀπεθαύμαζαν τὸ δαίγμα τοῦτο τῶν ἀγρίων βοῶν τῆς Ἀφρικῆς, ἀναστήματος γιγαντιαίου. Ὅταν τὰ ζῶα αὐτὰ διασχίζουν τὰς πεδιάδας, κατ' ἀγέλας ἐκ διακοσίων ἢ τριακοσίων, φαντάζεται τις τὸ μανιῶδες, τὸ θουελλῶδες ἐκεῖνο τρέξιμον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νέφους τοῦ κονιορτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξεγείρει ἡ διὰ τὰς τῶν.

Ἦτο ἓνας ὁ ν γ ι α ς, ἔπως τὸν λέγουν οἱ ἰθαγενεῖς, ταῦρος ζῶν κατὰ μόνας, μεγαλῆτερος τῶν εὐρωπαϊκῶν, μὲ ρύγχος ἐπιμηκέστερον, μὲ κέρατα χαμηλότερα. Ἄν μὲ τὸ δέρμα τοῦ ὁ ν γ ι α κατασκευάζουν ἀντικείμενα ἐκτάκτου στερεότητος, ἂν τὰ κέρατά του χρησιμεύουν πρὸς κατασκευὴν ταμβακοθηκῶν καὶ κτενῶν, ἂν μεταχειρίζονται τὰς μαύρας καὶ σκληρὰς τρίχας του διὰ νὰ γεμίζουν καθίσματα καὶ σέλλας, ἀλλὰ τὸ φιλέτον του καὶ ἡ κοτολέτες του παρέχουν τροφήν τέσσερις εὐγευστον ὅσῳ καὶ δυναμωτικῇ. Τελος πάντων, ὁ Μόξ Οὐμπέρ ὑπῆρξε τὴν ἡμέραν ἐκείνην κυνηγὸς εὐτυχέστατος. Ὅταν ὁ ὄνυχος δὲν φανεύθῃ μὲ τὴν πρῶτην σφαίραν, ἐφορμᾷ κατὰ τοῦ κυνηγοῦ καὶ τότε ἀλλοίμονον.

Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ μαχαιρίου του καὶ τοῦ μικροῦ του πελέκει, ὁ Κάμης ἤρchiσε τὴν ἐργασίαν τοῦ διαμελισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ σύντροφοί του. Δὲν ἔπρεπε νὰ φορτώσουν τὴν σχεδίαν μὲ βάρος περιττόν, τριάντα δὲ ἕως σαράντα χιλιόγραμμα τοῦ ὀρεκτικοῦ ἐκεῖνου κρέατος ἦσαν ἀρκετὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν διατροφήν πολλῶν ἡμερῶν.

Ἐν τούτοις ἐν ᾧ ἐξετελεῖτο ὁ κυνηγτικὸς οὗτος ἀθλος, ὁ Λάγκας, ὁ τὸσον περίεργος συνήθως διὰ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐνδιέφερον τὸν φίλον τοῦ Μόξ καὶ τὸν φίλον τοῦ Τζῶν, εἶχε μείνῃ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ὑπὸ τὴν σκιάδα, καὶ ἰδοὺ διὰ ποῖον λόγον :

Μὲ τὸν κρότον τοῦ πυροβολισμοῦ, τὸ μικρὸν ἐκεῖνο πλάσμα εἶχε συνέλθῃ ἐκ τῆς λιποθυμίας του, εἶχεν ἀνακύψῃ ἐκ τοῦ ληθάργου του. Οἱ βραχίονές του εἶχον κάμῃ ἐλαφρὸν τι κίνημα. Ἄν καὶ τὰ βλεφάρά του δὲν εἶχον ἀνοίξῃ, οὐχ' ἦττον, ἀπὸ τὸ ἡμιάνοικτον στόμα του,

ἀπὸ τὰ ἄχρσα χεῖλη του, εἶχεν ἐκφύγῃ καὶ πάλιν ἡ μὲν λέξις, τὴν ὁποῖαν ὁ Λάγκας εἶχεν ἀκούσει ἕως τότε :

— Νγκόρα ! . . Νγκόρα ! . .

Τὴν φωνὴν αὐτὴν ὁ Λάγκας ἦτο βέβαιος ὅτι δὲν ἀπατάται. Ἡ λέξις ἐφθάνε καθαρά εἰς τὰ ὦτά του, μὲ μίαν προφορὰν παραδόξον, μὲ κάποιον τραυλισμα, ὁφειλόμενον εἰς τὸ ρ τοῦ «νγκόρα.»

Συγκινηθεὶς πολὺ ἀπὸ τὸν περιαλγῆ τόνον τοῦ δυστυχικοῦ πλάσματος, ὁ Λάγκας ἔλαβε τὴν χεῖρά του, φλέγουσαν ἐκ τοῦ πυρετοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθει ἀπὸ τὴν προτεραιάν. Ἐγέμισε τὸ φλυζάνιον μὲ νερόν δροσερὸν καὶ προσεπάθησε νὰ τῷ χύσῃ μερικὰς σταγόνας εἰς τὸ στόμα, ἀλλὰ δὲν το κατόρθωσεν. Αἱ σιαγόνες, φέρουσαι ὀδόντας λευκοτάτους, δὲν ἐξεσφίγγοντο. Τότε ὁ Λάγκας, βρέξας ὀλίγον ξηρὸν χόρτον, τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τῶν χειλέων του. Οὕτως ἐρροσίσθη καὶ ἀνεκουφίσθη ὀλίγον τὸ δυστυχὲς πλάσμα. Ἡ χεὶρ του ἐθλίψεν ἀσθενῶς ἐκείνην, ἡ ὁποία τὴν ἐκράτει, καὶ ἡ λέξις «νγκόρα» ἠκούσθη καὶ πάλιν.

Μὴ λησμονώμεν, ὅτι τὴν λέξιν ταύτην οἱ ἰθαγενεῖς τοῦ Κόγγου τὴν μεταχειρίζονται διὰ νὰ εἰπουν μ η τ έ ρ α . . . Ὡστε λοιπὸν τὴν μητέρα του ἐκράζε τὸ δυστυχὲς πλάσμα :

Ἡ συμπάθεια τοῦ Λάγκα ἐδιπλασιάζετο ἀπὸ αἰσθημα οἴκτου, πολὺ φυσικοῦ, ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ἡ λέξις αὕτη θὰ ἐπροφίετο ἴσως μετ' ὀλίγον διὰ τῆς τελευταίας πνοῆς . . . Πίθηκος, εἶχεν εἰπῇ ὁ Μόξ Οὐμπέρ. Ὅχι, δὲν ἦτο πίθηκος ! Μὲ τὴν ἀνεπαρκῆ του διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, ὁ Λάγκας δὲν ἠδύνατο νὰ το ἐννοήσῃ, νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν σαφῇ.

Ἐμείνεν οὕτως ἐπὶ μίαν ὥραν, πότε κρατῶν τὴν χεῖρα τοῦ προστατευομένου του, πότε διαδρέχων τὰ χεῖλη του διὰ δροσεροῦ ὕδατος, καὶ δὲν τον ἀφήκε, παρὰ τὴν στιγμὴν ποῦ ἀπεκοιμήθη καὶ πάλιν.

Τότε ὁ Λάγκας ἀποφασίσας νὰ τα εἰπῇ ὅλα, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν σκιάδα καὶ ἐπλησίασε τοὺς φίλους του, ἐν ᾧ ἡ σχεδιά ἀπομακρυνθεῖσα ἐκ τῆς ὄχθης, εἰσῆρχετο πάλιν εἰς τὸ ρεῦμα.

— Λοιπὸν, ἠρώτησεν ὁ Μόξ Οὐμπέρ, τί κάμνει ὁ πίθηκός σου ;

Ὁ Λάγκας τὸν ἐκύτταξεν, ὡς νὰ ἐδίσταζε νὰποκριθῇ. Ἐπειτα, θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ Μόξ Οὐμπέρ :

— Δὲν εἶνε πίθηκος . . . εἶπε.

— Δὲν εἶνε πίθηκος ; . . ἐπανέλαβεν ὁ Τζῶν Κόρτ.

— Βλέπω, ὅτι ὁ Λάγκας μας εἶνε ἐπιμονος ! ὑπέλαβεν ὁ Μόξ Οὐμπέρ. Μὰ τί λοιπὸν ; σοῦ ἐπέραςεν ἀπὸ τὸ νοῦ, ὅτι εἶνε παιδί σὰν καὶ σένα ; . . .

— Παιδί . . . ὅχι σὰν καὶ μένα . . .

— Παιδί ὅμως . . .

— Νὰ σου 'πῶ, Λάγκα, ὑπέλαβεν ὁ

Τζῶν Κόρτ, αὐστηρότερος τοῦ συντρόφου του : ἐπιμένεις ὅτι εἶνε παιδί ;

— Ναί . . . ἀπόψε . . . ὠμίλησε . . .

— Ὤμιλησε ;

— Ναί . . . καὶ τώρα δά, ὠμιλοῦσε . .

— Καὶ τί σου εἶπεν αὐτὸ τὸ τέρας ; ἠρώτησεν ὁ Μόξ Οὐμπέρ.

— Εἶπε ν γ κ ὁ ρ α . . .

— Πῶς ; . . . τὴ λέξι ποῦ ἄκουσα μὴ νύκτα καὶ ἐγώ ; ἀνέκραξεν ὁ Τζῶν, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπέκρυψε τὴν ἐκπληξίν του.

— Μάλιστα . . . ν γ κ ὁ ρ α, ἐβεβαίωσεν ὁ μικρὸς ἰθαγενής.

Δύο πράγματα ἤμποροῦσε κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ : ἢ ὅτι ὁ Λάγκας εἶνε θῦμα παραισθήσεως, ἢ ὅτι ἐτρελάθη.

— Ἄς το ἐξακριβώσωμεν, εἶπεν ὁ Τζῶν Κόρτ, καὶ ἂν εἶνε ἀληθινόν, ἰδοὺ τὸ πρῶτον ἐκπληκτικὸν πῶμας συμβαίνει, ἀγαπητέ μου Μόξ !

Εἰσῆλθον καὶ οἱ δύο ὑπὸ τὴν σκιάδα καὶ ἐξήτασεν τὸν μικρὸν κοιμώμενον.

Βεβαίως, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἠδύνατο τις νὰ πιστοποιήσῃ ὅτι τὸ πλάσμα αὐτὸ ἐκεῖνο ἦτο πίθηκος. Ἀλλ' ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Τζῶν Κόρτ, ἦτο ὅτι εὐρίσκετο ἐνώπιον ὅχι ἐνὸς τετραχείρου, ἀλλ' ἐνὸς διχείρου. Καὶ ἀπὸ τὰς τελευταίας ταξινομήσεις τοῦ Βλουμπμαχ, γενικῶς παραδεδεμένης, γνωρίζομεν ὅτι μόνος ὁ ἄνθρωπος ἀνῆκει εἰς τὴν τάξιν τῶν διχείρων. Τὸ παράδοξον ἐκεῖνο πλάσμα εἶχε δύο μόνον χεῖρας, ἐν ᾧ ὅλοι οἱ πίθηκοι, ἀνεξαιρέτως, ἔχουν τέσσαρας, οἱ δὲ πόδες του ἦσαν σχηματισμένοι διὰ νὰ βαδίζουν, ὅπως οἱ τοῦ ἀνθρώπου, ὅχι δὲ καὶ διὰ νὰ πιάσουν, ὅπως οἱ τῶν πιθήκων. Μὲ ἄλλους λόγους, ὁ μέγας δάκτυλος τῶν ποδῶν δὲν ἦτο ἀ ν τ ί χ ε ι ρ, ὅπως ὁ τῶν χειρῶν.

Ὁ Τζῶν Κόρτ ἔσπευσε νὰ ανακοινώσῃ τὴν παρατήρησίν του ταύτην εἰς τὸν Μόξ.

— Περίεργον ! . . πολὺ περίεργον ! εἶπεν οὗτος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνάστημα τοῦ μικροῦ ἀγνώστου, τοῦτο δὲν ὑπερέβαινε τὰ ἔθδομηταπέντε ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Εἶνε ἀληθὲς ὅμως, ὅτι ἐφαίνετο εὐρισκόμενος ἀκόμη εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ ὅτι δὲν ἦτο μεγαλύτερος τῶν πέντε ἢ ἕξι ἐτῶν. Τὸ δέρμα του, ἄνευ τριχώματος, παρουσίαζε μόνον ἐλαφρὸν χνοὺν πυρρόχρουν. Ἀλλὰ τὸ μέτωπον, ὁ πώγων καὶ αἱ παρειαὶ ἦσαν ἐντελῶς ἀτριχα, καὶ μόνον εἰς τὸ στήθος, εἰς τοὺς μηρούς καὶ εἰς τὰς κνήμας ἐφαίνοντο ἵχνη μελλούσης τριχοφυΐας. Τὰ ὦτά του κατέληγον εἰς σάρκα στρογγυλὴν καὶ μαλακὴν, ὡς ἐξιδίῳ διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ ὦτα τῶν τετραχείρων, τὰ ὁποῖα στεροῦνται λοβοῦ. Οἱ βραχίονές του δὲν ἦσαν ὑπερμέτρως μακροί. Ἡ φύσις δὲν τῷ εἶχε χαρίσῃ καὶ τὸ πέμπτον ἄκρον, κοινὸν γνώρισμα τῶν περισσοτέρων πιθή-

κων, τὴν οὐρὰν ἐκείνην, ἡ ὁποία τοῖς χρησιμεύει εἰς τὴν ἀφῆν καὶ εἰς τὴν λήψιν. Εἶχε κεφαλὴν μᾶλλον στρογγυλὴν, ἢ δὲ προσωπικὴ γωνία ἦτο περίπου ὁμοδοῦντα μοιρῶν. Δὲν ἦτο καθαυτὸ κόμη ἐκείνη, ἥτις ἐκάλυπτε τὸ κρανίον του, ἀλλ' ἦτο τοῦλάχιστον εἶδος ἐρίου, ἀναλόγου πρὸς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχουν οἱ

ἰθαγενεῖς τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Προφανῶς, ὁ τύπος οὗτος ἀνῆκε μᾶλλον εἰς ἄνθρωπον παρὰ εἰς πίθηκον, τὸσον διὰ τὴν ἐξωτερικὴν του κατασκευὴν, ὅσον ὅμως καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοργάνωσιν.

Λοιπὸν, ὁ μικρὸς προστατευόμενος τοῦ Λάγκα ἦτο πίθηκος ἢ ἄνθρωπος ; (Ἐπεὶ συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Δ'.

Ἐστὸν κῆπο, ὁ ἀνδρεῖος Ἀχιλλεύς τρέχει, πηδᾷ, χορεύει, ἀναποδογυρίζει ὅ,τι βρῇ ἐμπρὸς του, καὶ ἔτσι κάμνει ζημίαις φοβεράς.

— Αὐτὸ τὰ παιδι εἶνε φθορὰ καὶ ἀφανισμὸς ἐδῶ μέσα ! λέγει ὁ κηπουρός, κάθε φορὰ ποῦ θάνακαλύψῃ κανένα σπασμένο δενδράκι.

Ὁ κῆπος δὲν εἶνε δρόμος· χρειάζεται προσοχή, ὅταν περιπατῇ κανεὶς ἢ παίζει μέσα σὲ κῆπο. Ἀλλ' ὁ κύριος Ἀχιλλεύς, ὅταν προπάντων κυνηγᾷ καμμιὰ μικρὴ πεταλούδα, δὲν προσέχει καθόλου, δὲν σέβεται τίποτα, οὔτε λουλούδια, οὔτε πρασινάδα.

— Μὴν πατῆς μέσα ! ξεφωνίζει ὁ κηπουρός.

— Μ' ἄφ' οὗ ἡ πεταλούδα πηγαίνει μέσα, πῶς θὰ τὴν πιάσω ἀπέξω ; λέγει ὁ Ἀχιλλεύς.

Καὶ δὸς τοῦ κυνηγητοῦ... Ἐδῶ τὴν ἔχει ἐκεῖ τὴν ἔχει, μπράμ ! πάρ' τον κάτω. Πῶς αὐτό : Ἐγλύστρησε καὶ ἔπεσε. Καλὰ νὰ πάθῃ, ἀφοῦ κάμνει σὰν τρελός.

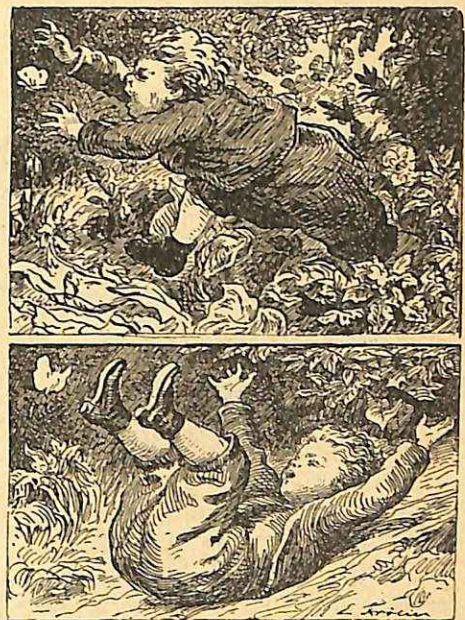
Ἀλλὰ τὸ πέσιμον δὲν τον σῶφρονίζει. Σηκώνεται καὶ ξαναρχίζει. Δὸς τοῦ κυνηγητοῦ. Ἐδῶ τὴν ἔχει, ἐκεῖ τὴν ἔχει, ἡ πεταλούδα χώνεται μέσα

ἐστὴ σέ ρ ρ α, δηλαδὴ εἰς τὸ θερμὸ κῆπιον. Ἀπὸ πίσω καὶ ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεύς. Ἡ πεταλούδα φεύγει ἀπὸ ἓνα ἀνοικτὸ παραθυράκι, ἀλλὰ ποῦ νὰ φύγῃ πιά καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ! Μπερδεύεται ἄγες γάστρες, καὶ τες τσαλαπατεῖ, καὶ τες ρίχνει, καὶ σπάζει ἓνα σωρὸ. Τί μεγάλο κακό ! τί ζημία !

Τρέχει ὁ κηπουρός καὶ ἀρχίζει ἡ τιμωρία. Πρῶτα τραβᾷ ταῦτιά τοῦ κυρίου Ἀχιλλεύς, καὶ ἔπειτα τὸν βάζει νὰ πληρώσῃ ἀπὸ τὴν τσέπη του τες γάστρες ποῦ ἔσπασε.

Καὶ ὁ καίμενος ὁ κουμπάρης ἀδειάζει . . .

(Συνέχεια προσεχῶς) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

φίαν· τὸ λέγει μόνος του.) Καλῶς "Ὁρισε βλέπω, δὲ τὸν "Ἀσωτον ὕψιν τὸν ἀναγινώσκουν καὶ αὐτοὶ ἀκόμη που δὲν ἀγαποῦν τὴν ἀνάγνωσιν.) **Μικρὸν Βιολεττὴν** (κρίμα τώρα πλέον εἶνε ἀργὰ διὰ τὴν πληροφάνειαν σου.) **Μαύρην Προσωπιδιοφόρον καὶ Ζιζάνιον τῆς Νεο-λαίας** (νὰ ἔλθετε· κ' ἐγὼ θὰ χαρῶ πολὺ νάσαις ἰδῶν.) **Βίττωρα τὴν Μαῦρον** (πῶς ζήεις ἄλλη-λογραφίαν μετ' ἡμῶν. Μ. Π. ἀποῦ εἶσαι ἀγόρι; τί λέγει ὁ Κανονισμός;) **Κυκλαμῖαν** (ἡ ὁποία πάλιν ἄργησε νὰ μου γράψῃ, μολονότι εἰς τὴν ἐξοχὴν ἔχει ἡσυχίαν καὶ δροσίαν· τί νὰ εἰπῶ ἐγὼ, μὲ τὸν γέστην καὶ μετ' ὅσας ἀνησυχίας;) **Χρήστον Σ. Καλλέλην**, ἄρην τοῦ Παργασοῦ (ἔσται· καμμία ἐξαίρεσις δὲν γίνεται· αἱ προτάσεις δημοσιεύονται μετ' ἡμῶν·) **Νεράϊδαν** τὴν Σπεσιδὸν (προτιμῶ τὸ ψευδώνυμόν σου ἔχεις τώρα.) **Δεσποινίδα Παρακράτησιν** (εἰς τὸ προσεχές.) **Λαμπρὸν Κιθαρώδον** (ἡ ἡλικία πάντοτε πρέπει νὰ σημειώνεται εἰς τὰς ἀπαντήσεις τῶν Διαγωνισμῶν· εἰς ἄλλους μὲ βοηθεῖ εἰς τὴν κρίσιν.) **Νεαῖον "Γαργῖν**, **Γλυκύλαον** "Ὁνον (ὁ ὁποῖος ἐπῆγε γαϊδουροκαθαλαρία, καὶ φαντασθῆτε πλέον τὴν καλαμπουρία ἤκουσε, σχετικὰ μετ' ὃ ψευδώνυμόν σου.) **Τοιγαγαρέλλαν**, ([EE] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν· πού τίπος σήμερα διὰ τοιαύτας πληροφάνειας.) **Μολὼν Λαβέ** ([EE] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς πανηγύρεως.) **Γεράσιμον Α. Λαοκαρῖτον** (ἔσται·) **Κορινθιακὸν Κῆμα** ([E] διὰ τὴν περιγραφὴν.) **Ζωηδάρ "Γαργῖν** ([EEE] διὰ τὰ ... ἄνθη.) **Μυστηριώδη Φύσιν** (ἔσται· ἐκ νέου.) **Διονυσίδα Πηγήν** (σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· ἔσται· 7 τετρ.) **Οιδίποδα Τύραννον** ([E] διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ταπεινίου.) **Νιόβην** (ἐξ ... ἐξ ... ἐξ ἀμελείας; καλὰ τὸ ἐκατάλαβε· δὲ θὰ σε μαλίστω.) **Ὁρειοπόλιν Ψυχὴν** (ἔσται· καλὴν ἐπιτυχίαν.) **Πικραμένην Καρδούλαν** ([5E] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν· ἐπίσης μοῦ ἤρесе καὶ ἡ πρὸς τὴν "Γεανῆτον μετ' ὅσων ποίησιν γραμμένην.) **Ταπεινὸν Γασμὶ**, **Ἀκτινοβολοῦσαν Σελήνην** (καὶ σὺ ἀμελής, βλέπω, εἰς τὴν ἀλλογραφίαν σου, ἀλλὰ εἶχες δικαίον· κανεὶς ἐκ τῶν δύο αὐτῶν δὲν εἶνε συνδρομητής, καὶ εἰμπορεῖς κάλλιστα νὰ τοὺς ἐγγράψῃς· ἔγινε καλὰ ἡ μαμμά;) **Πανταχόθεν Παρόντα** (περιοδικὸν ἐργοχειρὶν ἐκδίδεται εὐδοκίμως ἐνταῦθα, ἡ «Φιλόκαλος Πηνελόπη».) **Κλεῖδα τοῦ Πόντου** (μὴν ἀνησυχῇς διὰ τὰς λύσεις σου· φθάνουν ἐγκαίρως εἰς χεῖρας μου.) **Πύθηκον τοῦ Βορέου** (ἔσται· καὶ ἡ πληροφάνειά σου ἐδημοσιεύθη.) **Δροσούλαν** τῆς "Ὀσσης (ἔσται·) χαίρω πού σε διασκεδάζει τόσον ὁ «Ἀσωτος Ὑψος».) **Λαίμαργο Ποντίκι** ([EE] νὰ μου φιλῇς καὶ τὸν μικρὸν Εὐάγγελον.) **Μαθηματικὸν Ἀρχιμήδην**, **Ἀμαρυλλίδα** (εἰσαι εὐχαριστημένη;) **Καρδιάλιον Ριολιδεῖ** (ποῖος νὰ εἶνε αὐτός; δὲν τὸν γνωρίζω.) **Ἀσπερ Ποντικῶν** (καὶ χωρὶς εὐσεμῶν, ὅποιος ἰδῇ κλοπιμαίαν "Ἀσκησιν μοῦ τὴν καταγγέλλει· διότι αὐτὸ εἶνε δικαίον.) **Βεατρίκην** (αἱ προτάσεις σου ἀπὸ τοῦ προσεχούς.) **Μινώταυρον**, **Ἀριστομένην τὸν Μεσσηνιον** ([EE] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν· ἀλλὰ νὰ μου γράψῃς συχνότερα.) **Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς** ([EE] καὶ ἡ περιγραφὴ τῆς ἐκδρομῆς μοῦ ἤρесе πολὺ ἡ **Κικὴ σ'** εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὴν κάρταν.) **Γλυκεῖαν Ματιάν**, **Ἰππεῖαν** (ἐγκρίνω σήμερον τὸ ψευδώνυμόν τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἀλλὰ κατὰ τὸν Κανονισμόν ὀφείλει νὰ μου στείλῃ 1 δραχμὴν.) **Παριστρίαν** (ἐγὼ ἔχω πεποιθήσιν ὅτι θὰ τα κατορθώσῃς όλα, καὶ διπλωμα τοῦ "Ὀδείου θὰ πάρῃς καὶ τὸ Πανεπιστήμιον θὰ τελειώσῃς.) **Λι-Λι-Λιάν** (ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ μου γράψῃ περισσότερα, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀνέειν ... ὁ φρονητής, τὸν ὁποῖον βγάλλει.) **Ζήτην** ἡ **Ἑλλάς** (δὲν βλέπει.) **Βροντόφωνον Ἀλέκτορα** (ὁ τῶμος αὐτός τιμᾶται φρ. 1.) **Ἄρην τοῦ Κάμπου**, κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10 Αυγούστου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

Ὁ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 6, χρυσόδετος φρ. 8. Ὁ λίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάριτος πρώτης ποιότητος: ἄδεται φρ. 7. χρυσόδ. φρ. 10.)

Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκιστὴς (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 1,75. Χρυσόδ. φρ. 3,25.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Εἰς τὴν Θάλασσαν! (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 1,75. χρυσόδ. φρ. 3,25.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόγου (20 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια) ἄδεται φρ. 3. χρυσ. φρ. 5. ("Εκαστον τετράδιον ἰδιαιτέρως φρ. 0,15.)

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου, ἄδεται φρ. 1,50.

Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50· χρυσόδ. φρ. 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) ἄδεται φρ. 1,50· χρυσόδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50. χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικοὶ Διάλογοι (Κουρτίδου) Δύο Σειραί, ἐκαστὴ τῶν ὁποίων τιμᾶται φρ. 1,20. Αἱ δύο ὁμοῦ χρυσόδετοι φρ. 4.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) ἄδεται φρ. 2. χρυσόδ. φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδες) ἔκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα αἱ 3 ὁμοῦ φρ. 2,50.

Πρόας ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50· χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Πυρεσιοπώλης (24 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50· χρυσόδ. φρ. 5.

ὑπὲρ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50· χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου. Ὁ χάριτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δὲν νὰ γράψω, τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῇ Ἰαφίφῃ μας εἰς φανίλλου, ὡς ἑκάστης περιεῖ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

373. Συλλαβόγριφος.

Παίρουν μὴ μεγάλη νῆσο
Καὶ κατοπεῖ μὴ μικρά,
Καὶ βεβαίως θάπορῶσω,
Γιατὶ κάμνω με αὐτὰ

Κάτοικον τῆς πρώτης νήσου, ἐν ᾧ ἦτο φυσικὸν
Ἀπ' τὴν πρώτην μόνο νάχω καὶ τὸν κάτοικον
αὐτόν.

Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

Δυὸ συνδέσμους κ' ἐν ἐπὶρρῃ· ἂν ἐνώσῃς,
Τῆς Εὐρώπης· ποταμὸν θὰ φανερῶσῃς.
Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

374. Μεταγραμματισμός.

"Ὅπως ἔχω ἂν μάρτυρας,
Εἴμ' ἀγωνίσματα ποὺ φερόμεναι.
Ἄν μάλ' ἄλλος τὸ κεφάλι
Εἰς τὸ σῶμά σου θὰ μ' εὕρῃς.
Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

375. Κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον Κυβόλεξον.

- 1.— Τὴν φιλίαν νὰ ζητῇς μετὰ συνέσεως.
- 2.— Τὰ πάντα βλέπει ὁ Θεός, ὁ ἐν τοῖς οὐ-
[ρανίοις.
- 3.— Ἡ ὀκνηρία εἶνε ἡ μόνη πηγὴ τῶν κακῶν.
- 4.— Ἄν εἰμπορῇς, ἀπόκτησε καὶ πλοῦτον.
Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

376. Πυράμις.

+ Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν θεὸν ἀρχαῖον

★ ★ ★ = Θεός.

★ ★ ★ ★ = Μέρος τοῦ κράτους.

★ ★ ★ ★ ★ = Μέταλλον.

★ ★ ★ ★ ★ ★ = Κράτος τῆς Ἀφρικής.

Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

377. Μαγικὴ εἰκὼν ἄνευ εἰκόνος.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Τοῦτο τοῦ λέγει: «Δὲν εὐρύεις,
ὅτι εἶνε κακὸ νὰ μετῇς τὰ ἄστρα· Φύσε γρή-
γρὰ νὰ φύγῃ τὸ κακόν...» Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφρασε
νὰ τελειώσῃ, διότι ἐπρόβαλε. Πάλιν ἤρξε καὶ
πάλιν ἐπρόβαλε. Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν;
Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

378. Σύνθεσις φράσεων.

Συμπλέκων καταλλήλως τὰ γράμματα τῶν κά-
τωθι λέξεων, σχηματῖς ἀρχαῖον γινωμικόν: ἀντί,
γόνυ, θῶς.

Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

379. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀπο εὐλὸν ποταμὸν τῆς Γερμανίας:

- 1, Νῆσος τῆς Εὐρώπης. 2, Φυσικὸν φαινόμε-
νον. 3, Ἐπιφάνεια. 4, Μοῦσα. 5, Ἀρχαῖος
μουσικὸς καὶ ποιητής.

Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

380. Φωνηεντόλιπον.

λπ- λγ - ν- νσ

Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

381. Γρίφος.

Οἱ λύκος, λύκος, λύκος, λύκος t l τ' οἴκος
Ἐστὶν ἡμεῖς τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἴαση

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων τοῦ φύλλου 24.

289. Λεωνίδιον (λεών. "Ιδν, ὄν.)—260. Ἀε-
τός, ἔτος—261. Σάμος, Γάμος.—262. Πρῶτος
Πᾶρος—263. Γ. 264. Α Ε Τ Ο Σ

Ε Π Ι Ε Ρ Ι Σ

Κ Ε Ν Ο Σ Τ Ι Σ

Α Σ Θ Λ Ο Σ Ο Σ

Ε Υ Ρ Υ Σ Θ Ε Υ Σ Σ

263. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ΛΑ σχηματίζονται:
Λαμία, Λάος, Λάθος, Λαπωνία, Λαχώρα.—
266. ΑΓΑΥΗ-ΙΑΝΟΣ (Αἰγαῖος, Γάδος, ΑΝ-
τώνιος, Τόρκη, Ἡσαΐας)—267. Δουλεύειν
πᾶσι χαλεπώτερον ἢ τυράννῳ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δι τὰς συνδρομὰς μᾶλ-
λιστα 5 μόνον. Ἐλάχιστος θῶς 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ α
ἀλλοιωταὶ τῶν 10 πληθύνονται ὡς 10 λέξεις.]

Ἀναλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ
δελεῖα πανταχόθεν.—Αντώνιος Ἰωαννίδης,
Ἀρίστος Θεσσαλίας (Grèce). (B—61)